

селенитѣ го причакали край пѣтя и му съобщили, че прѣкръстватъ селото на негово име: *Александрово*. По тоя начинъ, села въ България съ сѣщото име вече има на брой *деветъ*, за разлика отъ които въпросното село трѣбвало да приеме една прибавка и се нарече: *Горно Александрово*.

Организацията на Източна Румелия е била доволно сложна и скѣпа. Турция вземала $\frac{3}{10}$ отъ приходитѣ ѝ и други 5,000 лири годишно отъ митата. Въ Сливенъ официалниятъ езикъ е билъ български, и въ повечето останали градове — смѣсенъ. *Иречекъ* нарича *Пловдивъ*: „триезична столица“. Полека-лека, висшитѣ длѣжности по разнитѣ клонове на румелийската организация сѣ же заемали отъ българите. Румелийскитъ *Върховенъ Сѣожъ*, съ седалище Пловдивъ, който се е състоялъ отъ десетъ члена, броялъ е между своитѣ членове трима сливенци: *Д-ръ Д. Минковъ*, *Д-ръ П. Данчовъ* и *Атанасъ П. Хитовъ*. Всички прокурори (съ изключение на чехитѣ: *Д-ръ Турнъ-Таксисъ*, *Д-ръ Фердинандъ Хитилъ*, *Д-ръ Хинекъ Майеръ*, *Д-ръ Свобода* и *Д-ръ Петъръ Бернкопфъ*) сѣ били сливенци, а именно: *Христо М. Дограмаджиевъ*, *Панайотъ Д. Пановъ*, *Иванъ Д. Продановъ*, *Иванъ К. Панчовъ* и *Стефанъ Д. Кавалджиевъ*. Началникътъ на канцеларията при Дирекцията на Правосѣдието *Михаилъ П. Икономовъ* билъ така сѣщо сливенецъ. Сѣщо билъ сливенецъ и прѣдседателътъ на *Върховниятъ административенъ сѣожъ*. Единъ отъ първитѣ адютанти на генералъ-губернатора *Алеко Богороди* е билъ сливенецъ *Христо П. Гюлмезовъ*, полковникъ отъ запаса¹⁾.

Петдесетъ и шестъ прѣдставители на страната, между които *Х. Димитъръ х. Петровъ* и *Добри П. Минковъ*, а по-послѣ и *Ат. Хитовъ* и *Петъръ Данчевъ*, всички отъ Сливенъ, избирани отъ населението отъ 21 година нагорѣ, образували тѣй нареченото *Областно Събрание* съ ежегодни сесии прѣзь есенята.

Въ началото на всѣка сесия Областното Събрание избирало десетъ члена изъ своята срѣда, които съставлявали *Постоянния комитетъ* — върховното тѣло въ областта. Това тѣло, излѣзло изъ срѣдата на областното прѣдставителство, било повикано да упражнява постоянен контролъ надъ администрацията, да бжде съвѣтникъ на главния управителъ и да съставя публично-административнитѣ правилници, които сѣ имали силата на законъ въ областта. За членъ на това върховно тѣло, което се е състояло изключително отъ българи, почти ежегодно е билъ избранъ и сливенскитъ прѣдставителъ *Добри П. Минковъ*, който при това въ нѣ-

¹⁾ Между инструкторитѣ на румелийската милиция е имало офицери отъ разни народности. Ср. Von Mach, Elf Jahre Balkan etc., Berlin, 1889.